

Posudek oponenta na bakalářskou práci

Autorka: Kristýna Veinlichová

Téma bakalářské práce: Práce svépomocných rodičovských skupin při výchově zdravotně postiženého dítěte

Oponent práce: Mgr. Ludmila Kuncová

Autorka si zvolila jako téma své bakalářské práce „Práce svépomocných rodičovských skupin při výchově zdravotně postiženého dítěte“.

Daná problematika studentku oslovila, a proto by v budoucnu ráda našla v této oblasti uplatnění. Ze zpracování je patrné jak její zaujetí, tak vysoká aktuálnost tohoto tématu.

Cílem práce je informovat, podpořit a pomoci rodičům v začátcích jejich úsilí a rozhodnutí vychovávat zdravotně postižené dítě.

Práce je rozdělena do dvou částí. V teoretické části autorka vysvětluje základní pojmy, rozděluje typy postižení a seznamuje čtenáře s možnostmi rehabilitace a jejími druhy u postiženého dítěte. Poukazuje na psychologická a sociální hlediska v péči o dítě se zdravotním postižením i na možnosti výchovy a vzdělávání těchto dětí. Neopomněla ani sociálně právní zabezpečení rodin se zdravotně postiženým dítětem.

V praktické části zdůrazňuje význam svépomocných skupin a organizací, které se specializují na rodičovské skupiny se zdravotně postiženým dítětem, např. Alfa Human Service a dalších. Domnívám se, že význam svépomocných skupin je veliký nejen pro psychickou podporu a citovou stabilitu rodiny, ve které žije handicapované dítě, ale také pro šíření nových informací a možností ohledně výchovy a vzdělávání těchto dětí.

Autorka se dále zabývá i významem psychorehabilitačních pobytů. Studentka sama byla součástí „realizačního týmu“ takového pobytu s dětmi se zdravotním postižením v Březejci u Velkého Meziříčí, kde se nachází i Středisko zdravotně postižených ČR.

Plán týdenního pobytu studentka popsala a připojila i dvě kazuistiky - dívky Markétky s Rettovým syndromem a chlapce Milana s diagnózou DMO – spastická diparéza – epileptik.

Autorka vytvořila ve své práci ucelený přehled zdravotního postižení a rehabilitace pro děti s handicapem.

Práce působí přehledně, čtenář se v ní dobře orientuje, je využito dostupných zdrojů i vlastních zkušeností studentky. Škoda pouze, že nepopsala reflexe alespoň u dvou vybraných dětí (jejichž kazuistiky zpracovala) z činnosti týdenního programu.

Cíl byl stanoven poměrně jednoduchý, proto nebylo výrazně náročné jej dosáhnout. K práci nemám závažnější připomínky. Na s. 63 zmiňujete dotazník pro rodiče, který ovšem v příloze chybí, stejně tak jako jeho vyhodnocení. Popis týdenního programu je pěkný, ale chybí pedagogický pohled.

U obhajoby doporučuji se zaměřit: a) na jednotlivé úkoly, které děti plnily v etapových hrách, a jejich zvládnání u Markétky a Milana.

b) na výsledky pozorování těchto dětí při arteterapii a muzikoterapii.

Výsledné hodnocení: velmi dobře

1. 5. 2007

Mgr. Ludmila Kuncová